

Eksempler på registrerte fløterinnretninger.

Kistedammer bygd av tømmer og stein er det registrert mange av. Noen rester er godt synlige i dag, mens andre er nesten borte.

Dammen på Langskardneset i Vefsn er eksempel på dam der det knapt er synlige rester.

Dammen i utløpet av Kjerringvatnet i Grane kommune er svært godt synlig fremdeles.

Skådammer ble bygd for å hindre tømmeret i å havne på land, eller for å hindre at det satte seg fast på kritiske steder.

Skådam, i Kjerringvasselva i Grane, for å hindre at tømmeret havnet innover land når det ble mye vann i elv.

Skådam, i Kappscardelva i Grane, for å hindre at tømmeret satte seg fast.

Velteplasser er steder der tømmeret ble lagt opp på elvkanten i påvente av at det skulle veltes ut i elva når det ble nok fløtervann på våren.

Velteplass ved Susna i Hattfjelldal.

Storvelta ved Unkra i Hattfjelldal. Velteplassene synes i dag som striper med ung skog ned mot elva.

Kreative løsninger var av og til nødvendig for å tømmeret i elva og videre ned til sagbruket i Mosjøen

I Lilletveråga i Vefsn ble det bygd et hopp for at tømmeret skulle hoppe over en hindring i elva. Dermed kunne man unngå at det ble tømmerbinding, som medført farlig arbeid for å løyse bindingen.

Moengmyra i Hattfjelldal ble demt opp på våren, og ble til et vann når snøsmeltingen startet. Tømmer ble kjørt med hester fra Røssvassholmen, over Røssvannet og opp på myra før ferden fortsatte ned vassdraget til Mosjøen.

Jernbanen ble en hindring for å få tømmeret i Larslia i Grane ned til elva. Det ble bygd en renne med hopp slik at tømmeret hoppet over jernbanen og ut i elva. Pilen peker mot en stokk som er i svevet over jernbanen.